

SVOBODNA SLOVENIJA

VICTOR MARTINEZ 50
Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 260254

“ESLOVENIA LIBRE”

GLASILO SLOVENCEV V JUŽNI AMERIKI

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Año (Leto) VII.

Buenos Aires, 21. aprila (abril) 1949

No. (Štev.) 16.

PRVI USPEHI

Sovjetska mednarodna politika je od konca vojne stremela samo za enim ciljem: za vsako ceno preprečiti ureditev razmer v tistih delih sveta, ki niso pod komunizmom. Zlasti pa so se sovjetski zastopniki v UNO trudili, kako to organizacijo čimprej onespobiti za sleherno delo. Sovjeti so to lahko lepo dosegali na ta način, da so izrabljali pravico “veta”.

To je sedaj privedlo do tega, da so se države ob Atlantiku povežale v posebno obrambno zvezo. Sovjeti so zaman skušali ostrašiti podpisnike teh pogodb s trditvami, da komunisti nikdar ne bodo zagrabili za orožje za obrambo svojih domovin pred sovjeti. Kakor poprej niso uspeli, da bi s komunističnimi stavkami zavrli izvajanje Marshallovega načrta in njegov učinek pokopali, tako so naleteli na isti neuspeh pri gonji proti Atlantski pogodbi.

Toda organizacija proti sovjetom — in povsem izgleda — da zelo uspešno gre naprej. Vsa Evropa, ki je že v Atlantski pogodbi in izven nje (Švedska, Irska, Švica) se povezuje v “evropsko zvezo” in 2. maja bo v Londonu prva seja za pripravo evropske unije. Kakor poprej in kakor bo tudi vedno držalo, pa stoji, da je organizacija Evrope nemogoča, ako ostane Nemčija iz take celote izključena. Zato je bilo ob podpisu Atlantske pogodbe v Washingtonu sklenjeno, da se naj zahodna Nemčija čimprej uredi kot samostojna remška država. Ta sicer le delna Nemčija bi bila nato del “evropske unije”.

Seveda lahko sovjeti svoj del Nemčije tudi preuredijo v samostojno državo, ki bo komunistična. Toda ta njihova Nemčija bo le preslab odsev tiste Nemčije, ki bo zamogla čisto drugače uspevati v okviru tistega sveta, ki še ve, kaj je to svoboda, pravica in neodvisnost. Nič ne more sovjetski propagandi bolj škodovati kot to, ako ob njihovem območju živi svet na teh treh temeljih in ima poleg tega še takšno gospodarstvo, ki človeku dovoljuje njegovemu poslanstvu dostojno materialno podlago. Zato so sedaj začeli sovjeti ponujati odpravo berlinske blokade in tudi žele nadaljevanje razgovorov “štirih”.

Da so prišli sovjeti do take presoje, je vsekakor velik uspeh dosedanje mednarodne delavnosti zahodnih zaveznikov. Atlantska pogodba preprečuje sovjetski nadni naval, Marshallov načrt je postavil trdne temelje evropski obnovi. Vsa nekomunistična Evropa se skuša povezati v unijo, ki bo za svojo ustalitev morala poiskati tistih idej in temeljev, na katerih se je že od srednjega veka naprej

Slovenska velikonočna procesija v Buenos Airesu

Zgoraj: Začetek procesije — skupina ministrantov. Spodaj: Pevski zbor — duhovščina z Najsvetejšim.

Tito, Markos in sedaj - Dimitrov?

Nenadoma je zbolel v Sofiji predsednik bolgarske vlade Dimitrov in moral oditi na zdravljenje v Sovjetsko zvezo; zgodilo se je to kmalu za tem, ko je odstranil iz vlade enega vodilnih bolgarskih komunistov — Trajčo Kostova.

Iz raznih poročil se da o vsem tem sestaviti tale slika: Dimitrov je bil tisti, ki je bil prvi posvarjen iz Moskve, da ne sme delati neke zveze balkanskih sovjetskih republik. To je bilo pol leta pred tem, predno je kominform Tita obdolžil “nacionalističnih” in trockističnih tendenc. Tito je bil nato izobčen iz kominforma.

Sedaj pa pišeje listi, da je ugotovljeno, da je vodja grških upornikov general Markos zdrav in živ in sicer sedi v Moskvi, toda v ječi Lubljanki, v celici tretjega nadstropja, kjer ga drže kot sovjetskega “državnega ujetnika”. Markos je namreč novembra lansko leto prejel od Tita pismo, v katerem mu ta ponuja 30.000 svojih vojakov, da z njimi zasede Solun, ki bi ga nato prepustil Jugoslaviji, sam pa prejemal nato še večjo podporo iz Titove Jugoslavije. Tito je tudi pisal, da misli Stalin v pogajanjih z zahodom Balkan “prepustiti” imperialistom in zato je nujno, da se komunisti postavijo sami na svoje noge v teh deželah. To pismo so prestregli so-

gradila njena duhovna enotnost. Samo ako se bo pravočasno ugotovila tudi ta potreba, tedaj bodo ti prvi uspehi Evropi rešili njeno bodočnost.

vjetski agentje. Kmalu nato so prišli v Sofijo visoki oficirji rdeče vojske iz Moskve, da razkrinkajo trockistične zarote na Balkanu, zlasti pa v Bolgariji. Delegacijo sovjetskih oficirjev je vodil bivši hrvatski polkovnik Prodič in pa bivši bolgarski polkovnik Makalov. Oba sta povabila generala Markosa na važen razgovor v vas Zdolnik ob grško - bolgarski meji. Markos je na razgovor prišel, toda bil takoj aretiran, prepeljan v Sofijo in od tam z letalom v Moskve. — Dejstvo, da so pozneje objavili, da je Markos odstopil iz zdravstvenih razlogov, so storili le zaradi tega, ker bi resnična poročila o aretaciji prehudo in porazno vplivala na čete v Grčiji.

Tudi Dimitrov je odšel v Sovjetsko zvezo iz zdravstvenih razlogov. — Toda to še ni vse. V romunski vladi je prišlo do čiščenja in prav tako poročajo iz Prage, da hčejo sovjeti odstraniti iz vodstva vse tri glavne: predsednika republike Gottwalda, predsednika vlade Zapotockega in zunanje ministra Clementisa. Vodilna mesta v češki vladi bi naj prejeli nekateri sudetski Nemci; pred nekaj tedni pa sta bila v Pragi ista Prodič in Makalov in končala čiščenje v sovjetski armadi.

NOVE SOVJETSKE PONUDBE

Listi so dne 19. objavili precej nenadno novico da je sovjetski general Malinin nenadno odpotoval iz Berlina v Washington. Ameriški komentator Drey Pearson je

LA YUGOSLAVIA DE TITO ES UN PAIS COMUNISTA

La contienda entre Tito y Stalin indujo a algunos ignorantes del comunismo y de sus métodos a la opinión de que Tito había evolucionado hacia el nacionalismo, dejando de ser comunista.

Sin embargo todos aquellos que conocieron el comunismo en sus patrias, que han visto los preparativos y estallido de la revolución comunista, que han vivido la zozobra presenciado los horrores de las masacres de decenas de miles de los adversarios del comunismo, el cual logró imponerse bajo la protección de las fuerzas del exterior, sujetando al pueblo a la más tiránica dictadura que jamás se había conocido, se dieron en seguida cuenta, de que no se trata más que UN ENTREDICHO FAMILIAR ENTRE LOS COMUNISTAS, SIN QUE EL NACIONALISMO TENGA ALGO QUE VER EN ESA PELEA.

El mismo Tito se expresó en tal sentido en el último congreso del Frente Popular comunista, declarando solemnemente a todo el mundo DE QUE SU PAIS ES Y SIGUE SIENDO COMUNISTA.

Nadie puede poner en duda de que allí tiene todo poder el partido comunista; que no hay oposición alguna, porque todos los demás partidos políticos han sido suprimidos. Todos los personajes de la oposición se hallan encarcelados o confinados. La persecución de los opositores continua. La Iglesia Católica es el blanco de ataques fanáticos. Se hace todo posible para desarraigar la fe y corromper a la juventud. Sistemáticamente se introduce la colectivización comunista en la agricultura.

Para engañar mejor hablan de la “socialización”, ya que el mundo occidental suele dar otra interpretación a ese término. Es una de las máscaras, de las cuales se vale el comunismo para atontar a los cándidos, encantados con las dulces palabras de la lengua, sin que sospechen el veneno que viene escondido en la cola.

seveda takoj napovedal senzacionalne dogodke, ki jih pa večinoma zanikajo. Vendar menijo, da se bo general Malinin v Washingtonu sešel z Deanom Achesonom in kolikor se dosedaj strinjajo poročila listov, namerava predlagati olajšanje blokade Berlina in prav tako hoče dobiti podrobna obvestila o vsebini Atlantske pogodbe.

Malinin je tisti, ki je Stalinu navsveoval uporabo blokade Berlina. Ta je sedaj že propadla in zato nekateri menijo, da bi moral on biti tisti, ki bi sedaj v Nemčiji in Berlinu organiziral sovjetski umik tako, da sovjetski prestiž ne bi bil prizadet.

Velikonočni praznik v Buenos Airesu

Večina slovenskih imigrantov je letos prvič praznovala velikonočne praznike v Argentini, tako zlasti v prestolnici sami, kakor tudi v San Martinu in Ramos Mejii, precej Staroslovencev pa na Avellanedi. Povsod so se Slovenci spomnili Kristusovega Vstajenja, zlasti lepo in domače pa je bilo v centralni fari na Calle Belgrano.

Vreme je v velikem tednu zopet postalo vroče, kot da hoče Slovence spomniti še posebej na vstajajočo moč sonca v domovini v prvih pomladnih mesecih. V vse je živo vstopilo velikonočno čustvo, povezanost z domačim Vstajenjem pa tudi spomin na taboriščne procesije in molitve pri božjih grobih. Zato so se Slovenci obilno udeleževali postnih pridig, zlasti pa molitev na Veliki petek, ko so opravili v zbrani pobožnosti križev pot, poslušali pridigo in pasijon, ki so ga podajali najboljši pevci. Morda je bila ta pobožnost najpristrčnejša v vsem tednu.

Velika sobota pa je prinesla prvo slov. procesijo Vstajenja v Buenos Airesu, ki tukaj sicer ni v navadi. Očetje salezijanci so dali zanjo na razpolago svoje veliko dvorišče, da smo Slovenci lahko na svoj način s svojimi velikonočnimi pesmi počastili vstajenje Njega, ki je premagal greh in pekel. Da Slovenci v Buenos Airesu nismo duhovno mrtvi je pokazala prav ta procesija. Nad tisoč moških in žensk pa tudi belo oblečenih otrok je pospremilo vstalega Zveličarja, k slavnostnemu pohodu, katerega je uvajal vstajenski križ, pa spremljalo bandero svetogorske Marije, ki so ga prinesli Staroslovenci, kateri so se tudi udeleževali naših pobožnosti. Molitev rožnega venca je spremljala spreved, cinglanje ministrantov in lepo zborovsko petje zbora Gallus, ki je donelo med stebri koridorja nam je pa pričaralo popolnoma slovensko procesijo tam v naši vasi, v kateri smo živeli te lepe slavnostne velikonočne hipe naše prve imigrantske procesije.

S prelepim slovenskim Magnificatom in mogočnim Tedeumom smo se zahvalili Slovenci v prenapolnjeni cerkvi za milost Vstajenja.

ZDRUŽENE DRŽAVE. Ameriška vojna mornarica je sklenila zgraditi največjo letalonosilko, s katere bodo lahko odhajala letala, ki bodo mogla nositi atomsko bombo. Letalonosilka bo imela 65.000 ton in bo stala 186 milijonov dolarjev; dokončana bo v 4 letih.

Vojaški strokovnjak Elliot meni, da bodo USA morale zagroziti Sovjetski Zvezi z atomsko bombo in to še pred letom 1952; po tem letu bo Rusija imela atomsko bombo in tudi dovolj letalskih obrambnih sil. Po letu 1952 bodo sovjeti imeli atomsko bombo in se je ne bodo poslužili samo tedaj, če bodo vedeli, da jih imajo Amerikanci dvakrat več. Izbruhnila bo vojna, ki bo vse na svetu popolnoma uničila.

Ameriški časniki pišejo, da so se udeleženci podpisa Atlantske pogodbe razgovarjali o obrambi Evrope. Prvotna obrambna črta Bremen—Basel je bila opuščena in bi se glavna obramba začela organizirati v severni Afriki, do čim bi skušali držati španski polotok kot oporišča za letalske sile.

ARGENTINA

Španski letalski minister diviz. gen. Eduardo Angel Gonzalez Galiarza je prišel s svojim spremstvom na Veliko nedeljo na uradni obisk argentinski vladi. Predsednik republike general Peron je visokega gosta sprejel v dolgi enourni avdienci, argentinski letalski minister je pa priredil svojemu tovarišu na čast slavnostno kosilo. Visoki španski gost se še vedno mudi v Argentini in ima razgovore z vodilnimi argentinskimi vojaškimi osebnostmi.

Ameriški letalski strokovnjak major de Severski, ki je ves čas svojega bivanja v Argentini uradni gost argentinske vlade, se je vrnil v prestolnico, potem, ko je obiskal argentinska letalska središča v notranjosti republike, predvsem pa v Cordobi. Sprejet je bil tudi pri predsedniku republike generalu Peronu in njegovi soprogi Mariji Evi Duarte de Peron. V torek, 19. t. m. je pa imel pred visokimi argentinskimi vojaškimi osebnostmi na čelu z ministrom za narodno obrambo generalom Soso Molinom strokovno predavanje o nalogah zavezniškega letalstva v bodoči vojni. Major de Severski je v svojem predavanju poudarjal, da se mora ameriško letalstvo že sedaj pripraviti na svoje naloge in tega ne sme odlašati na jutri, ker bi bilo to že prepozno. Za bodoči vojni spopad je omenjal tudi veliko vlogo, ki jo bo igrala Argentina. Pri predavanju je bil navzoč tudi španski letalski minister, ki se mudi na obisku v Argentini.

Argentinski letalski zavod v Cordobi, v katerem je zaposlenih nad 6.000 usposobljenih delovnih moči, je vodilna letalska industrija v vsej Južni Ameriki. To je poudarilo v svojem poročilu severnoameriško trgovinsko ministrstvo.

V direkciji za emigracijo so po preureditvi te ustanove odkrili, da je več vodilnih uradnikov zaviralo emigracijo in uganjalo tudi druge nepravilnosti. Oblasti so štiri vodilne uradnike takoj odstranile, ostalemu uradništvu so pa sporočili, da bo vsakdo, ki ne bi delal po navodilih vlade glede prihoda emigrantov v republiko okusil vso strogost zakonov.

Največji frigorifiki-hladilne tovarne za konserviranje mesa—izjavljajo, da so zašli v težave, ker so na eni strani mezde delavcev zelo zvišane, na drugi strani pa primanjkuje sredstev za nabavo potrebnih surovin. V to vprašanje bo sedaj posegla vlada in ga rešila. Na razpolago bo dala potrebne kredite, v bodoče bo pa v njih imela tudi svojo besedo. Precej teh velikih tovaren je namreč še vedno v tujih rokah.

Federalna policija je že dolgo opazovala podtalno delovanje tuk. komunistov. Odkrila je, da so komunisti ustanovili tudi svojo posebno "šolo za pripravo svojih članov za višje kurze", s katerimi se stranka pripravlja za prehod v ilegalo in podtalno delovanje. Udeležence teh tečajev so vodilni komunisti poučevali kako organizirati celice in kako pripravljati razna sabotažna de-

janja. Policija je 13. t. m. zalotila vse kom. "profesorje in njihove učence" ravno pri "strokovnem pouku" ter je vse zaprla. Mnogo propagandnega gradiva je pa zaplenila.

Komunisti so priredili te dni v Capitalu zborovanje kot "pozdrav komunističnemu mirovnemu kongresu" v Parizu. Oblasti so za ta namen prepovedale uporabo dvorane, ker prijavitelci niso izpolnili vseh pogojev. Manifestante je pozvala naj se razidejo. Toda komunisti so nato priredili spreved po mestu noseč velike napisne table. Policija je spreved razpodila in pri tem aretirala 83 komunistov.

Nekatere članice Zveze argentinskih žena, ki je pod komunističnim vplivom, so se pred velikonočnimi prazniki postavile pred cerkve in so hotele dobivati od vernikov podpise za komunistični "mirovni kongres" v Parizu. Verniki komunistični taktiki niso nasedali in so podpise odklanjali. Na to prepredeno komunistično taktiko je pa ljudi opozoril tudi tuk. kat. dnevnik "El Pueblo", ki je komunistične metode razkrinkal v svojem uvodniku "Agitación y terrorismo" dne 17. aprila.

Argentinski avtomobilski dirkač Juan Fangio je zmagal sedaj že na drugi mednarodni avtomobilski dirki. Pred nekaj tedni je zmagal v San Remu, na velikonočni pondeljek pa je bil prvi na mednarodni dirki v Pau v južni Franciji.

Pogajanja za novo trgovinsko pogodbo med Anglijo in Argentino še trajajo in prehajajo sedaj v zadnje odločilno obdobje. Argentina je namreč odpovedala izvajanje določb andeškega trgovinskega dogovora in je sklenila dobavljati meso Angliji naprej, toda meso bo moralo biti plačano po novih cenah. Dosedaj je bila cena izvoženega mesa v Anglijo okrog 1.20 pesa. Ker pa se je proizvodnja zelo podražila, poleg tega pa se je tudi povečala poraba mesa v Argentini sami, niso več na razpolago tolikšne količine argentinskega mesa, kako je to bilo prejšnja leta. Zato je argentinska vlada zahtevala višjo ceno in sicer bi bila nova cena pri nekaterih vrstah skoraj 100% višja ali pa še več. Angleška delegacija, ki se v Buenos Airesu pogaja za novo pogodbo, je sedaj v imenu svoje vlade predložila svoj predlog za nove cene, obenem pa tudi listo tistih predmetov, ki bi jih Anglija mogla izvažati v Argentino. Toda nova cena je bila popolnoma nesprejemljiva, kajti angleška delegacija je predlagala, da bi se cena mesu zvišala za približno 5 centavov pri kg. Ta predlog je izzval takoj velik odpor in bo seveda odklonjen, kakor pišejo listi. Ta teden po Veliki noči je gospodarski svet zopet začel z rednimi sejami in se bo v glavnem pečal s pogajanjem z Anglijo.

Polijske oblasti so v Bs. Airesu zaplenile velike količine cementa, ki so ga prekupčevalci prodajali po visokih cenah na črni borzi. Več oseb so zaprli. Pravtako prekupčevalce z nafto.

MEDNARODNA KRONIKA

IRSKA. Na velikonočni pondeljek je Irska oklicala svojo popolno samostojnost in se poslej smatra za neodvisno republiko. — Irski zunanji minister se mudi v Združenih državah in je v posebnem govoru v Chicagu izjavil, da mora nova republika doseči priključitev Ulsterja, ki je odtrgan od ostalega dela Irske zaradi napadalne politike Anglije.

PERZIJA. Perzija je leta 1921 pod-

pisala s sovjetsko vlado pogodbo, ki dovoljuje Sovjetski zvezi, da njene čete zasedejo del Perzije, ako sovjetom sovrážne sile pridejo v Perzijo. Sedaj je perzijska vlada sporočila v Moskvo, da odpoveduje veljavnost te določbe.

NEMČIJA. Ameriške čete bodo v Nemčiji izvedle velike manevre in sicer vzdolž meje med Bavarsko in Češko. Pri manevrih bo sodelovalo 10.000 ameriških letal.

O vzgoji in kulturi

Iz nove argentinske ustave.

Četrty odstavek četrtega poglavja ustave govori o vzgoji in kulturi. Pomemben je prvi člen, ki pravi, da gre vzgoja in izobrazba družini in privatnim ter javnim ustanovam, ki sodelujejo z njo v skladu s tem, kar določajo zakoni. Država skrbi za izobrazbo otrok s pomočjo osnovnih, srednjih, tehničnih in visokih šol ter akademij. Ljudskošolska izobrazba je obvezna in brezplačna v državnih šolah.

Zanimivo je določilo, da bodo univerze ustanovile obvezne tečaje, namenjene dijakom vseh fakultet. Namen teh tečajev bo politično oblikovanje človeka.

O znanosti in umetnosti pravi ustava, da bo država skrbeča za njih razvoj. Izvajanje teh dveh panog je svobodno, vendar to ne izključuje socialnih dolžnosti ki jih imajo umetniki in znanstveniki.

Umetniške in zgodovinske vrednote kakor tudi naravne lepote neglede na to kdo je njihov lastnik tvorijo del državnega kulturnega premoženja, so pod varstvom države in jih država lahko razlasti, prepove njihov izvoz oziroma odtujitev.

Zavezniška letala, ki vozijo potrebščine v blokiran Berlin, so dosegle zopet nov rekord in sicer so v enem dnevu navozila za 13.000 ton blaga.

FRANCIJA. Komunisti so v Parizu sklicali kongres "za mir", ki se ga udeležujejo zastopniki 58 držav. Toda francoska vlada je odklonila tujcem dati toliko vizumov, kolikor so želeli; vsaka zunanja delegacija je mogla dobiti samo 8 vizumov.

VATIKAN. Francoska radijska služba je organizirala prvi televizijski prenos, v katerem prenaša sprejem neke francoske delegacije pri sv. očetu. V vatikanskih krogih silno podčrtavajo pomen tega dogodka za ves katoliški svet.

ČEHOSLOVAŠKA. Vlada v Pragi je sklenila najmoderneje oborožiti svojo komunistično policijo. Policija bo oborožena s topovi, tanki in letali.

Sovjeti izčrpavajo nemške rudnike za uranij v Saški. Češki antikomunisti pa sedaj poročajo, da so izvedli več uspešnih sobotažnih dejanj v teh rudnikih in produkcijo tako precej zavrli.

ŠVEDSKA. Na švedskem je prišlo med vojašk. krogi in odgovornimi člani vlade do precejšnje napetosti. Generali predlagajo, da naj se švedska zaradi svoje varnosti bolj nasloni na države Atlantskega pakta, dočim menijo politiki, da je bolje če ostane švedska nevtralna.

ITALIJA. Sovjeti so v Italiji zaprli vse svoje konzulate. Storili so to tedaj, ko je italijanska vlada predlagala, da sme Italija v Rusiji imeti toliko konzulatov, kakor Rusi v Italiji.

PARAGUAY. Pri volitvah, ki so bile na velikonočno nedeljo v Paraguayu je bil za predsednika republike izvoljen Molas Lopez, ki je bil edini kandidat. Volitve so potekle v popolnem redu.

ČILE. Policija je odkrila tajno komunistično organizacijo, ki je pripravljala izvedbo tajnega kongresa stranke.

KOLUMBIJA. V raznih krajih Kolumbija, ki se pripravlja na volitve, je prišlo v nedeljo do spopadov med pristaši raznih strank. Oborožene skupine so napadle celo nekatera večja mesta. Vojška je napravila red, napadalci pa so se umaknili v hribe.

Novice iz Slovenije

STRAHOTNO POMANJKANJE V KOMUNISTIČNI JUGOSLAVIJI

Iz Avstrije smo pred dnevi dobili pismo osebe, ki je še do pred kratkim živela doma, v zadnjem času se ji je pa posrečilo pobegniti v svobodni svet. V pismu nam popisuje sedanje strahotne gospodarske razmere doma, siromatstvo ljudi, v katerega jih je spravila sedanja titova komunistična diktatura. Tako—le pravi:

“Veseli smo bili, ko smo videli, da se nas spominjate iz tako daljne vaše nove domovine Amerike. Božja roka vas je vodila, da ste prišli v boljše življenje, ker niste hoteli služiti komunističnim rdečearmejcem, kakor smo bili prisiljeni mi. Vi tam v svobodnem svetu si sploh ne morete predstavljati sedanjega životarjenja ljudi doma, kjer ni mogoče ničesar dobiti. Odkar so prišli komunisti in prinesli ljudem “svobodo”, je vedno slabše. Kmetje si že celo leto ne zaslužijo niti toliko, da bi si kupili mla, da bi se mogli vsaj pošteno umiti. Tudi pralnega praške ni mogoče dobiti. Ljudje so zamazani kakor krti. Pomislite: ljudje že polna štiri leta niso mogli kupiti niti enega žeblička ne za čevlje, ne za ostale domače potrebe. Kmetje so že porabili vse staro orodje, ki so ga bili svoj čas že zavrgli. Novega dobiti ne morejo.

Ljudje ne morejo dobiti tudi sladkorja. Še za dojenčke ga ni, kakor tudi ne za stare ljudi. Isto je z belo moko. Že več kot eno leto je ni. Kam izgine, ljudje ne vedno. Vsi doma trpe, silno trpe.

Veselega obraza ne vidiš nikjer več. Vendar so pa vsi prepričani, da bo tudi to trpljenje minilo in da bo narod rešen sedanjih komunističnih krvolokov.”

TITOVCI ODSTRANJUJEJO VERSKA ZNAMENJA

V okolici Šoštanja so titovi komunisti pred kratkim iz vseh kapelic ob javnih poteh pometali križe in ostala božja znamenja. Vse so razbili in posamezne dele razmetali po blatu.

Umrli so: Ivan Koštial, prof. v p.; Ivan Malešič, biv. župan v Metliki, Evgen Ravnihar, pomočnik min. za morarico, sin dr. Vladimirja Ravniharja v Ljubljani.

Nove osebne izkaznice. Po vsej državi so odredili izdajo novih osebnih izkaznic. Slike za osebno izkaznico morajo biti velike 3x4, obraz v pol profilu, pogled obrnjen na levo.

V Harijah pri Ilirski Bistrici so titovci spremenili novo župnišče v krajevno restavracijo. 18 februarja so neznanci stavbo zažgali ter je pogorela do tal.

Cerkev na Kopanju pri Grosupljem, ki so jo partizani zažgali leta 1944, so sedaj že obnovili. Vso notranjo opremo, klopi in orglje so dobili iz kapele v ljubljanskem Marijanišču. Kapelo v Marijanišču so pa spremenili v kino dvorano.

Župnika Zagorška v Srpenici pri Bovcu so obsodili titovci na 11 let prisilnega dela.

V Zrkoveh pri Mariboru so razlastili vsa kmečka posestva. Večino kmetov so zaprli.

Slovenci v Argentini

Buenos Aires, 20. aprila.

SLOVENCISO LEPO PRAZNOVALI VELIKO NOČ

V Capitalu

Letošnje velikonočne praznike so slovenski imigranti po dolgih letih begunstva zopet lahko praznovali kot svobodni ljudje. Kljub velikim razdaljam, ki jih je treba vedno prevoziti, so se v velikem številu udeleževali vseh cerkvenih prireditev, predvsem v kapeli na C. Belgrano. Na veliko soboto popoldne so slov. duhovniki na raznih krajih blagoslovljali velikonočna jedila. Nato je pa vse, kar je le moglo, odšlo na vstajensko procesijo na C. Belgrano. O sami procesiji, poročamo na drugem mestu.

Cerkev je bila prenapolnjena tudi na velikonočno nedeljo pri slavnostni sv. maši, s katero je bilo združeno tudi prvo sveto obhajilo naših malčkov. Pevski zbor Gallus je pel latinsko mašo, vmes slovensko velikonočno pesem, na koncu pa veličastno Alelujo iz Handlovega oratorija Mesija, ki je vso cerkev napolnila s himničnim veseljem nad vstajlim Zveličajem. Z njo je pa zbor pokazal tudi svojo moč in silo. Pri tej sv. maši je bilo tudi precej Staroslovencev.

Še dolgo po svetem opravilu so si Slovenci pred cerkvijo voščili praznike ter počasi odhajali na svoje domove, ali pa na obiske k prijateljem in znancem, noseč jim pirhe in vabeč jih na žegen, brez katerega letos tu v Argentini prav gotovo nihče ni bil.

Člani pevskega zbora Gallus pa so se hitro odpeljali v župnijsko cerkev sv.

Julije, kjer so pri sv. maši opoldne peli iste pesmi, kakor poprej pri slov. maši na C. Belgrano. Velika in prostorna cerkev je bila polna argentinskih vernikov, ki so bili vsi očarani nad dovršenim petjem. Slovenski pevci so se s tem petjem oddolžili č. g. župniku Figallu za vso naklonjenost, ki jo nudi osrednjim slovenskim organizacijam v Buenos Airesu.

Pri San Martinu

Lepo so praznovali velikonočne praznike Slovenci tudi pri San Martinu. V nedeljo ob četrta na deveto uro so imeli tudi slavnostno peto sv. mašo, pri kateri je pel tamošnji slov. cerkveni zbor Vodopivčevo latinsko mašo. Cerkev je bila polna slovenskih in argentinskih vernikov. Po tej sv. maši so pevci iz San Martina odšli v Boco, kjer so peli latinsko mašo tudi tam. Pri sv. maši je bilo navzočih tudi več Slovencev-staroraselencev.

Na Avellanedi

Na Veliki četrtek in petek sta bili molitveni uri primeroma dobro obiskani. Na Veliko nedeljo je pa bila kapela nabitopolna in tudi pevski zbor je zadovoljil pričakovanje rojakov, starih in novih avellanedskih gostov.

V Lanusu

Na Veliko nedeljo popoldne so imeli nekaj veselja tudi rojaki v Lanusu. Ob 16. uri so se zbrali v cerkvi Santa Faz in z izrednim veseljem prepevali velikonočne pesmi in Marijine litanije.

Prihod novih Slovencev. V nedeljo, 17. aprila, je pristala v Buenos Airesu franc. (Nadaljevanje na 4. strani)

Ing. J. D.

RDEČA ZEMLJA IN ZELENO ZLATO

VI

Tako se torej stanuje v naselbini. Enako preproste lesene stavbe najdeš prav tako tudi v središču naselbine, iz katerega naj pozneje nastane mesto. V takih lesenih stavbah so nastanjeni tudi krajevni uradi, tako občina, pošta, orožniška postaja itd., prav tako trgovine in gostilne in prav tako lesena je navadno tudi cerkev. Pozneje pa si eden ali drugi, bodisi trgovec, obrtnik ali gostilničar omisli tudi že zidano hišo, prvemu sledi drugi, kajti središče dobro uspevajoče naselbine se pač razvija. Večje in udobnejše zidane stavbe vedno bolj izpodrivajo lesene, uredi se pota, ki bodo pozneje ulice, napelje se elektrika itd., novo mesto nastaja polagoma in se razvija. Kakor čudno se sicer sliši, je vendar le res, da še dandanes v New Yorku, mestu nebotičnikov, zunaj v predmestju še vedno najdeš stare, preproste lesene stavbe, ki prav nič ne prekašajo onih v nastajajoči mladi naselbini ter stare in nadložne, kakor so, nesporno pričajo, kako je iz malega in enostavnega ter preprostega selišča nastalo današnje največje mesto na svetu. Taka je pač Amerika!

Preklicano trdo mora biti življenje kolonista, bo pomislil ta ali oni; od ranega jutra do pozne noči se pač trudi in peha, da se prerine naprej. Pa ni tako, bratec! Kolonist živi udobno in se prav nič ne pretegne. Čudno hladnokrvni ljudje so to, vedno dobro razpoloženi, bodri in židane volje. Silno enostavna je njihova življenska modrost, katere se čvrsto drže: ne živiš zato, da delaš, ampak delaš zato, da živiš. Ne, ne, prijatelj moj dragi, pretegnil se še noben kolonist ni in se najbrže tudi ne bo!

Pa bi morda kdo mislil, da za kolonista mora biti človek že rojen. Tudi to ne drži. Res so kolonisti, ki so se kot

taki že rodili in pri tem tudi ostali. Toda vsak gospodarski zastoj, ki je pač v Ameriki reden pojav, zopet pomnoži njihove vrste. Tedaj pač v mestu ni dela, ni zaslužka in potem tudi ni jela. Pa se mnogi v sili in stiski, izmučen in izstradan, zateče k edini rešitvi, k zemlji, k tej dobri krušni materi naši, ki nikdar ne odreče. Mnogi so se že tako zatekli k njej in nihče je ni potem več zapustil. Potem pa je še tretja vrsta kolonistov, ki jih tudi mnogo najdeš tod. To so priseljenci iz starega sveta, kjer so bili kmetje in tako ljubili zemljo ter imeli tako trdno vero v njo, da tudi v novem svetu niso marili za mesto in tovarno, temveč so se zopet zatekli k zemlji. Zlasti mnogo je med njimi Čehov iz Volinjske pokrajine, ki je po prvi vojni pripadla Poljski. Najbolj napredni kmetje so bili tam in dobro stojeli, vendar v svoji narodni zavesti niso mogli prenašati zatiranja tujega, četudi bratskega naroda. Odšli so preko luže in si tu uredili čakre, na katerih prav vzorno gospodarijo, prilagodivši se razmeram in smotreno izkoriščajoč svoja bogata izkustva še iz starega sveta.

“Nerodno je, ko pride človek sem”, sem omenil enemu izmed njih, “nobena drevesa ne poznaš, skoro nobene rastline in kar sram te mora biti.”

“Čemu vendar!” je odvrnil smeje: “Vsakemu se godi tako in tudi nam se ni bolje, čeprav smo zrasli naravnost iz zemlje. Rastlinstvo tu je popolnoma drugo kakor pri nas in treba ga je šele spoznati. Pa to ni težko, kmalu se privadiš in potem tudi marsikaj iz starega kraja lahko še prav dobro uporabiš in izkoristiš.”

“Kaj pa vrniti se ne nameravate več?”

“Ne, tisto pa ne, tudi če bi se razmere tam uredile. Nad osemnajst let sem že tu, manj delam in bolje živim,

kot sem tam, čemu bi se torej vračal?”

“Hm! Pravijo, da je podnebje v naših krajih neprimerno boljše ter da se tam lažje in dalje izdrži.”

“Tako?” se je začudil. “Ne bi rekel! Sicer pa je o tem najbolje vprašati moga tasta tamle.”

Pokazal je v nasprotni kot, kjer je sedel starejši možak in prebiral časopise. Dvignil je glavo, se zravnal, pristopil bliže in prisedel. Postaven mož je bil, pokončne drže, vendar že precej osivel in nekaj nad šestdeset bi mu jih bil že prisodil.

“Da podnebje ni dobro tu?” je povzel. “To pa že ne bo držalo. Kar mene pogledajte! Blizu šestdeset sem jih imel, ko sem prišel sem. Sam sem namreč ostal tam preko, vse mi je pomrlo in le hči tu mi je še ostala. Ker ni hotela priti tja, sem moral pač jaz sem. Najpreje sva živela v Alemu, nedaleč odtod, potem pa se je poročila in poslej živiva tu. Sedaj imam že osem križev na hrbtu in devetega pol, pa še kar gre. Ej, zdravo pač je podnebje tu in še kako zdravo!”

“Pa pravijo, da se človek na stara leta težko privadi tropskega podnebja!”

“Pravijo, marsikaj pravijo tisti ki nič ne vedo in vendar vedno hočejo soliti pamet drugim! Tropskemu podnebjju bi se najbrže res težko privadil, pa bodisi star ali mlad. Tu pa je subtropsko podnebje, kar je čisto nekaj drugega. Dovolj star sem že bil, ko sem prišel sem, pa sem se kaj hitro in lahko privadil in lahko mi verjamete, da ne bi zamenjal tukajšnega podnebja z nobenim drugim, vsaj rad ne.”

Tako je torej v pokrajini Misiones. Mnogo sva videla, mnogo poizvedela, marsičemu se načudila. Tudi tisti kos zemlje sva si ogledala, ki ga je kupilo nekaj naših ljudi. Nekoliko vstran je, vendar ne predaleč od pota, pragozd, vendar prav na robu že iztrebljenega. Lepo na pobočju leži in precej dobrega

lesa je v njem. In ko sva tako stala ter gledala v tisto valoveče zelenje, nama je naenkrat fata morgana, čudna slika bodočnosti priplavala pred oči: izgubil je pragozd in dobro urejene čakre z ličnimi hišicami so se poredale ena poleg druge! Pa bodo slovenske?

Dan za dnem je hitro potekal in na povratek sva morala misliti. Nekam čudno težko sva se ločila odtod. Pa kako tudi ne? Kako pametna je vendar bila zamisel ustanoviti tu poleg drugih tudi slovensko naselbino! Kakor neki matičenjak bi bila naša naselbina, kamor bi se vsak lahko zatekel v sili in stiski. Sedaj pa se razkropi vse kot listje v vetru! Namesto da zaživi tod v tej božji naravi naš rod zopet novo življenje v miru in svobodi, se klavrno izgublja v velkomestnem vrvenju. Namesto da se nadiha tu zopet čistega in svežega zraka, vdihava tam doli gosto mešanico do nevrjetnosti vlažnega zraka, saj, dima, raznih plinov in druge nesnage tako, da kar škripljejo pljuča kakor star kovaški meh in le s težavo izločijo iz vse te brozge vsaj nekoliko neobhodno potrebnega kisika.

Pod večer sva se odpeljala s kolektivno zopet v Posadas in potem z vlakom dalje proti glavnemu mestu. Pred odhodom sva še enkrat potegnila globoko vase svežega, po bujnem zelenju dehtčega zraka, oči so še enkrat turobno objele vse tiste prijazne griče, pa čakre z ličnimi hišicami in temni pragozd v ozadju, potem pa smo oddrdrali.

Nekam čudno molčeče sva sedela v vlaku. Nemo sva predla vsak svoje misli. Da, rdeča zemlja in zeleno zlato! Ni to deveta dežela, tudi Indija Koromandija ni. Toda zdravje in življenje je tam doma! Mlada, bujna in zdrava ter brhka, kakor je, nudi pokrajina Misiones prijazno roko vsakemu, ki ljubi svobodo in življenje, vsakemu, ki mrzi suženjstvo in podložnost, vsakemu, ki hoče biti na svoji zemlji svoj gospod...

CERKVENI VESTNIK

ZAKAJ BOMO 22 MAJA ROMALI V LUJAN!

Odveč in nemodro bi bilo vedno znova odkrivati na široko rane, ki so jih zadnja leta zadale svetovne razmere našemu narodnemu telesu, vendar pa je treba spomniti naš položaj kratak čas nazaj v toliko, da bomo vedeli naseljenci tukaj, komu se bomo zahvalili, da nas čas ni pogoltnil s toliko drugimi žrtvami vojne med nami in zunaj nas.

Ko smo še trepetali tri leta nazaj v taboriščih, ali zasilnih zaposlitvah zunaj njih bodisi v Italiji ali Avstriji, je bila naša rešitev iz tega položaja zavita v polno negovost. Svet ni poznal ne nas, ne naših žrtev, ki smo jih doprinesli v svetovni borbi idej. Še manj se je pa kdo zganil, da je treba rešiti končnega propada ostanek naroda, ki se je rešil ter mu zagotoviti redno življenje.

V tem trenutku so med Slovenci tisti, ki so čutili odgovornost za rešitev begunskega in izseljenskega vprašanja, vso težo problema izročili v varstvo dveh zvestima prijateljema Slovencev Mariji Pomagaj in slovenskemu škofu, božjemu služabniku Baragi. V teh naših zastopnikih smo se vsi Slovenci obrnili na nju, naj nas pomagata rešiti, kakor je najbolj prav.

Priznati moramo, da sta nam tudi to pot učinkovito pokazala svojo zvestobo, ko se je proti pričakovanju naše naseljevanje začelo urejati, skoro moremo reči čudežno vsaj v tem pogledu, ko so šli oblastniki v nekaterih državah preko običajnih oblik in formalnosti ter širokogrudno odprli vrata tudi tistim med nami, ki so zastoj trkali na vrata nekaterih dežel, proseč gostoljublja.

Za večino Slovencev so za nami vse skrbi naselitve, med seboj gledamo družine s številnimi otroci, ki so se jih povsod bali in otepali, veseli moremo pozdraviti vsaj nekaj vojnih pohabljenec. Mir so našli nekateri posebej ogroženi, vsi smo pa prišli sem brez vsake nezgode med potjo.

Sedaj smo tukaj in smo si za začetek dobro uredili svoje življenje ter se tudi toliko umirili, da moremo trezno presoditi, kaj se je sploh z nami zgodilo, kako smo preko vseh težav prišli tja, kamor smo želeli, da se rešimo in si uredimo življenje.

Ko trezno pomislimo, bomo poiskali različne človeške činitelje, ki so vodili to naše reševanje in prihajanje ter se bomo tem dobrotnikom iskreno zahvalili.

Naše misli pa bodo, končno obstale ob nadnaravnih, božjih dobrotnikih, ki so skrbeli za nas ter nas rešili. Zlasti bomo morali obstati pri dveh zagovornikih naših pri Bogu: Pri Mariji Pomagaj in škofu Baragi.

Že smo se Bogu in tema dvema dobrotnikom po drobcih sproti zahvaljevali v skupinah, kakor smo prihajali. Ko smo pa v veliki večini tukaj vsi, ki smo nameravali, pa hočemo narediti veliko, skupno zahvalo, ko bomo iz dna svojega srca rekli: O Gospod Tebi, Mariji Pomagaj in škofu Baragi se zahvalimo, da smo tukaj!

Da to dolžnost zahvale izpolnimo ne le posamezniki, ampak vsi v kar največjih množicah, zato bomo poromali v nedeljo 22. maja v Lujan.

ZENINI IN NEVESTE, POZOR
TEMNOMORDO enobarvno
ANGLEŠKO SUKNO
za moške obleke, damske kostume in plašče je pravkar došlo.
ANTON KOBİ — CAPITAL
Maipú 474 VI. A - T. E. 32-4539

Šli bi na slovenske Brezje k Mariji Pomagaj izreči zahvalo, pa se bomo tudi v tem vključili v načrt božje Previdnosti in šli k Mariji tja, kjer kraljuje v deželi, koder živimo.

Na to zahvalno romanje ste vsi slovenski naseljenci lepo povabljeni. Znali smo prositi, pokažimo, da znamo biti tudi hvaležni. Vabili smo Vas vsa leta k prošnjam, vabimo Vas tudi sedaj k zahvali.

Vaši dušni slovenski pastirji. Pripravljalni odbor.

Skupnega vlada ne bo, ker so stroški preveliki in je treba založiti vsoto že v naprej. Priti bomo morali tja z rednimi prevoznimi sredstvi, zlasti v zgodnjih jutranjih urah. Vsa navodila in podroben spored bomo objavljali.

POUK KRŠČANSKEGA NAUKA ZA SLOVENSKE OTROKE

Eden največjih zakladov, kar smo jih Slovenci pripeljali s seboj v to deželo, so naši slovenski otroci. Največji biser, ki ga oni nosijo v svojih dušah, je sv. vera. Vsem, ki čutimo odgovornost za slovenske naseljence, zlasti za najmlajše med njimi, za otroke, mora biti tudi na tem, kako jim bomo pomagali, da tega bisera otroci ne izgubijo, temveč še bolj utrdijo ter se pripravijo za življenje. Starši in duhovniki so prvi odgovorni, potem vsi tisti, ki sploh morejo pri tem kaj pomagati.

Da bomo mogli otrokom pomagati, bomo uredili poučevanje krščanskega nauka po večjih središčih, koder živite slovenski naseljenci. Kakor škof Slomšek bomo v glavnem mogli le ob nedeljah zbirati otroke ter jim odkrivati in razlagati božje resnice v lepem materinem jeziku, da jih tako ohranimo zveste Bogu in rodu.

Prvikrat boste pripeljali vse naše otroke v nedeljo 1. maja ob treh popoldne v bližnje središče, da jih zberemo in uredimo pouk. In sicer bo zbirališče:

1. V Slovenski hiši na Ramon Falcon 4158 za one v mestu Buenos Aires.
2. San Martin.
3. Ramos Mejia v stanovanjski slovenski hiši v sanatoriju. Tudi za Ciudadelo.
4. V Floridi v župnišču, tudi za Munro.

Starši za Vaše otroke gre, poskrbite, da jih boste pripeljali prvič in kasneje vedno. Če nje izgubite, kaj boste zemškega še ohranili! Rešiti hočemo skupno njih duše in telesa.

Šmarnice v Lanusu. Na zelo rojakov bodo šmarnične pobožnosti tudi v Lanusu in sicer v cerkvi Santa Faz, Lanus Oeste. Majniške pobožnosti bodo vse nedelje v majniku. Prva bo 1. maja ob 16 uri. Kapela stoji v ulici M. Ocampo 1458.

Svobodna Slovenija

izhaja kot tednik vsak četrtek
Uredništvo in uprava je na
VICTOR MARTINEZ 50, Buenos Aires
NAROČNINA:
pri plačilu naročnine za celo leto 25 pesov. Pri plačevanju naročnine v obrekih pa za pol leta 15 pesov, za četrt leta 8 pesov. — Posamezna številka 0.70 pesa.
Za ostale države Latinske Amerike: navadna 30 pesov, letalska 40 pesov.
U. S. A.: navadna 6 dolarjev, letalska 8 dolarjev.
Kanada: navadna 7 dolarjev, letalska 9 dolarjev.

OSEBNE NOVICE

Najmlajši slovenski Argentinci. Kosančiču Bogdanu in Franciški se je rodil krepek sinček. V družini Bogomila in Jelke Pregelj so pa dobili hčerko. Srečnim staršem naše čestitke!

Poroka. Na cvetno soboto sta se poročila pri San Martinu g. Franc Fajfar in gđc. Lukančič Justina. Čestitamo!

Mendoza, 23. marca.

Naš mladi prijatelj v Mendози nam je poslal naslednje pismo:

Dragi gospod urednik!

Danes Vam hočem opisati kaj smo videli v živalskem vrtu. Zadnjič smo šli z g. doktorjem, biv. učencem našega očka, ki je prišel sem z gospo na obisk iz Bs. Airesa, v živalski vrt. Ob treh smo se peljali s tramvajem do velikega mest. parka. Tu smo počakali na avtobus, ki vozi do zoološkega vrta. Ko smo se naložili, nas je zapeljal do glavnega vhoda. Krenili smo po gozdni poti, ki nam jo je kazala lesena roka. Šli smo nekaj korakov, kar zagledamo kletko z opicami. Vsi smo se jim smejali. Tedaj se pa g. doktor nasloni na kletko in — že mu je zmanjkalo robc iz zgornjega zunanega žepa. Mala živalica mu ga je bliskoma izmaknila in zmagovalno z njim mahala ter kričala. Takoj mu je naredila na sredi dokaj veliko luknjo. Potem je z njim skakala sem in tja in ga nosila na zakrivljenem repu. Čeprav je bil robec čist in nov, se je opica spomnila, da ga je treba oprati. Ko ga je dobro namočila v mlakuži, nas je pošvrkala z njim in ga otrla ob skalo, nato ga je zvila v žogo in se z njo igrala.

Ko smo se nasmejali, smo šli dalje mimo dveh drugih kletk z opicami. Potem smo videli lepe jelene, japonsko srno, vse mogoče vrste rogatih živali, lamo, pume. Dalje smo prišli do kondorjev in orlov, ki žive na velikem umetnem skalovju pod ogromno mrežo, da se prosto spreletavajo. Posebno zanimivo je videti, kako jih prijatelji orli in kondorji z And hodijo pozdravljati na vrh mreže. Ko smo prišli mi tja, jih je bilo na obisku kakih 30. Za razvedrilo so bile zopet opice.

Dalje smo prišli do rjavega medveda, ki je čofotal v vodi in s prednjima šapama prosil lešnikov, ki jih je prav spretno lovil v gobec. Človeka ob prvem hipu malo spreleti, ko zagleda vse zveri takorekoč na prostem. Nimajo nič kletk, le tako so na prostem zavarovane, da ne morejo do človeka.

Prišli smo do velikega obzidanega prostora z levi. Imajo jih notri kakih 15. Vsi so spali. Kar vstane največja levinja, gre na vzvišeno skalo in zatuli. Tedaj se prebudijo še drugi levi in ji v pozdrav tulijo nekaj trenutkov, da gre do mozga. Dalje smo videli risa, zopet opice, sovo, papige, jazbeca, črnega medveda in leoparda. Nato smo prišli do tigra, ki je leno dremal. Kmalu je vstal in šel pit vodo tik mreže. Očka je malo potolkel z nogo ob tla, kar pa zverini ni bilo všeč in je tako grdo šavsnila, da me je kar pretreslo.

Prav lepo Vas pozdravlja

Marko Bajuk, učenec 4. razreda.

(Nadaljevanje s 3. strani)

coska ladja Kerguelen. Z njo so prišli v Argentino 4 slovenski begunci. Na ladjo so se vkrcali v Bordeaux. 28. aprila je pa napovedan prihod ladje Florida, na kateri potuje 13 Slovencev.

Rojakom v Mar del Plata. Mar del Sur in Chapadmalal sporočamo, da bo v kratkem nastopil svoje mesto v cerkvi San Pedro, Mar del Plata, č. g. Boris Koman, ki bo obiskoval tudi oddaljene rojake. Vsem pa je dana s tem prilika, da bodo ob nedeljah lahko prihiteli v Mar del Plata in tamkaj poiskali slovenskega duhovnika.

Opozorilo. Za kupce zemlje v Lanusu je to nedeljo, 24. aprila, ob pol dvanajstih uri informativni sestanek, na katerem bo vsakdo zvedel v katerem času in koliko bo moral plačati za kupljeno zemljišče. Odbor pa sprejema še vedno nove interese. Če se bo prijavilo zadosti interesentov bo odbor napravil poskus za nadaljni nakup.

Č. G. JANEZ HLADNIK sporoča, da bo odsoten od 25 do 30. aprila. Šel bo na duhovne vaje.

Sv. maša za pok. Jožetom Hladnikom bo ob tridesetdnevni njegove tragične smrti dne 1. maja ob desetih na Avellanedi, Manuel Estevez 630.

OPOZORILO

Vse naročnike, ki še niso plačali naročnine niti za prvo četrtletje, prosimo, da to čimprej store. Prav tako prosimo vse tiste, ki so Koledar Svobodne Slovenije prejeli ali po pošti, ali so ga pa osebno dvignili in ga še niso plačali, da nam dolžni znesek čimprej nakažejo.

Šolski vestnik

PRIPRAVLJAJTE SE NA IZPIT ČEZ 6. RAZRED LJUDSKE ŠOLE (SEXTO GRADO)

Pred časom je bilo objavljeno pojasnilo glede šolanja v Argentini. V nobeno šolo ne moreš vstopiti, nobenega izpita ne narediti, če nimaš 6. razr. ljudske šole, tudi pri napredovanjih v službah, v tovarni upoštevajo, če imaš ta izpit.

Urejeno je tako, da ga boste mogli delati vsi, ki boste hoteli in se boste pripravili iz predpisane tvarine ter vsaj za silo znali jezik. Pogoji niso tako težki.

Da bodo priglasili pri oblasteh urejeni, se prijavite v pisarni "Društva Slovencev" tekom 14 dni vsi oni, ki želite delati izpit. Prijaviti se morete tudi starejši, ne le ljudskošolski oz. nižješolski dijaki. Rokov za položitev izpitov ne bo brez števila, ker hočejo, da pridete skupno.

Vsak naj kupi knjigo: ASUNTOS (para sexto grado), autor A. Vinardell kjer je zbrana vsa tvarina. Knjigo morete kupiti v vseh knjigarnah.

Vse podrobne informacije, kolikor je potrebno, morete dobiti v pisarni.

SLOV. DRUŽINA

sprejme za svojo ali proti plačilu deklico od 8—12 let. Javiti se na Calle Irala 1044, — Dock Sud — Avellaneda.

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336 (pol kvadre od ogla Cabildo 2300)

Obveščamo naše slovenske stranke, da imamo trenutno na prodaj nekaj komadov zapestnih ur raznih odličnih švicarskih znamk po zelo ugodni ceni. Kupujemo briljante in star nakit po visokih cenah. Vsa popravila ur in zlatnine najvestneje in točno izvršena.

Ob sobotah popoldne se slovenske stranke lahko zglase v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, prvo nadstropje štev. 5